

עבודה : התנהגות ארגונית

נושא: שימור עובדים בניהול הדיור המוגן

מבוא

בעבודה זו בחרנו להעלות נושא עמו אנו מתמודדים ברמה היומיומית. אנו מאמינים כי על ידי הקצאת משאבים לטובת שימור העובד כפי שהוצע, ניתן יהיה להוריד את רמת התחלופה ולהוביל לשימור העובדים, מה שיוביל לאווירה טובה, עבודה מקצועית מבורכת והצלחה של המסגרת. ראשית נעשה סקירה קצרה של נושא הדיור המוגן ונושא המוטיבציה בקרב העובדים ולאחר מכן נביא את הכלים הניהוליים אשר אנו חושבים שיכולים לעזור להעלאת המוטיבציה בקרב העובדים ומכאן לשמר אותם לטווח הארוך.

כיום, המצב הקיים בדיוק המוגן הוא שיש תחלופה מאוד גדולה של עובדים, יש חוסר שביעות רצון בקרב העובדים, המוטיבציה שלהם נמוכה, והם חווים קושי ביישום תהליכי עבודה מקצועיים ארוכי טווח. כולם מושפעים מהמצב הזה, גם משפחות הדיירים, גם המנהלים, הצוות והדיירים עצמם.

המטרה היא שבדיור המוגן בסופו של דבר יהיה צוות יציב לאורך של שנתיים לפחות, שהצוות יהיה בעל ידע מקצועי ומסוגלות לביצוע תהליכים מקצועיים ארוכי טווח, בעל היכרות גבוהה עם הדיירים והמשפחות, תחושת ביטחון ואמון של הדיירים בצוות המטפלים. ועל מנת שנוכל להשיג את המצב הזה בקרב העובדים אנו מציעים שני כלים ניהוליים שעשויים להטיב את התהליך עם העובדים.

כלי אחד הוא כלי המציע צורה מפורטת כיצד צריך לקלוט עובד חדש וזה יעשה באמצעות חונך מוסמך וותיק של החברה בעזרת שלבים שונים שיאצלו החונך והעובד לעבור עד אשר יוכשר העובד לעבודה בדיור המוגן. הכלי השני מציע אפשרויות ודרכים שונות לקדם את העובד ולתת לו הזדמנות ללמוד ולהתפתח ולהגיש מועמדות לתפקידים בכירים יותר ובכך לאתגר אותו ולשמר אותו לטווח הארוך.

בעזרת יישום כלים אלו ייתכן קיום של המצב האידאלי שבו העובדים ישארו לטווח הארוך יותר וכך יושגו המטרות של הארגון.

מבוגרים ודיור מוגן

בעשורים האחרונים חלה עליה ניכרת בתוחלת החיים ומכאן שעלה שיעור האנשים המבוגרים ברחבי העולם. העליה בתוחלת החיים זה אחד ההישגים הגדולים ביותר של המאה ה-20 אך בעקבות כך עלה וגבר הצורך בשירותי טיפול ממושך למבוגרים. מדינת ישראל לקחה על עצמה לממן שירותים לקשישים ולפתח אותם, כולל גמלאות, הבטחת הכנסה וקצבאות זקנה. בשנות ה-80 חוקק חוק ביטוח הסיעוד וזה הרחיב את האחריות הממלכתית למימון שירותי טיפול אישיים לקשישים בעלי מוגבלות ובמקביל גדלה ההתעסקות של המגזר הפרטי באספקת השירותים לקשישים.

דיור מוגן מיועד לאנשים מבוגרים המתפקדים בצורה עצמאית ואשר החליטו לעזוב את הבית ולמצוא מגורים בחברה עם אנשים בני גילם ושם גם יוכלו למצוא סביבה בטוחה אשר תספק להם את הצרכים שלהם מבחינה טיפולית וחברתית. בדיור המוגן ניתן למצוא שירותי כביסה, ניקיון, אוכל, תרבות וכו'.

חלק לא גדול מהאוכלוסיה המבוגרת בישראל מתגוררים בדיור מוגן וביחידת דיור שאינה ביתם הפרטי, כמו כן המבוגרים עוברים לגור או בדיור מוגן או בבתי אבות. אלו אשר הולכים לבתי אבות הם בעיקר ממעמד סוציו-אקונומי בינוני-נמוך שזקוקים לשירותים סיעודיים ורפואיים צמודים מכיוון שאינם עצמאיים. ולעומת זאת יש את אלו ההולכים לדיור מוגן אשר לרוב באים ממעמד סוציו אקונומי בינוני-גבוה וזה נראה להם איכותי יותר לגור בדיור מוגן. רוב היחידות ממוקמות באזור המרכז והשרון ושם יש רמה גבוהה של מתקנים. האוכלוסיה המתגוררת בדיור מוגן היא בממוצע בני 70+ ובמקומות מסויימים הממוצע לכניסה לדיור המוגן הוא גילאי 75+ וזה כמובן קשור באופן ישיר לתוחלת החיים שעולה.

נכון לשנת 2016 כ-15 אלף דיירים מתגוררים בכ-90 בתי דיור מוגן כאשר רובם הם עצמאיים ומעל גיל 70 ואשר פנו לדיור המוגן לשם הסביבה החברתית והפעילה. רוב מפעילי בתי הדיור המוגן שייכים לחברות פרטיות למרות שישנם מעטים המופעלים על ידי מלכ"רים וכמה ע"י קופות חולים. כמו כן, ישנה עמותה שנקראת "עמותת דיירי הדיור המוגן בישראל" ואשר היא אחראית על הגנת הזכויות של אותם הדיירים.